

حسین عرفانی

پیشگوت دوبله در گذشت

حسین عرفانی، دوبلور پیشگوست عرصه سینما و تلویزیون روز گذشته در سن ۷۶ سالگی دار فانی را وداع گفت. به گزارش ایسنا، وی متولد ۱۳۲۱ تهران، با بیش از ۵ دهه فعالیت، دوبلور بازیگرانی همچون اکبر عبدی در فیلم «سفر جادویی»، کاظم افرندنیا، جمشیدهاشم‌پور،محمدبرسوزیان و محمد طعیع بوده است. صدپیشگی به جای همفری بوگارت از مهم‌ترین فعالیت‌های عرفانی در عرصه دوبله است و در فیلم‌هایی چون «سراسر شب»، «داشتن و نداشتن»، «گذرگاه تاریک»، «دست چپ خدا»، «کی لاگو» و «کنج‌های سیرا مادر» به جای این بازیگر مطرح هالیوود صحبت کرده است. حسین عرفانی به جای شان کانری در فیلم‌های «هایلندر»، «زده‌الد» (قلب زده‌ا)، «صخره»، «یافتن فرارست»، «گذرگاه ماری» و «هر چه سخت‌تر باشی زمین می‌خوری» هم صدپیشگی کرده است. عرفانی در فیلم‌های دی‌دی که سال‌ها قبل از تلویزیون ایران پخش می‌شد نیز صدپیشنه نقش اصلی بود.

نازه‌ترین خبرها از سریال جدید مقدم‌دوست و نعمت‌الله
مجموعه تلویزیونی «سرباز» این روزها مراحل تصویربرداری خود را در تهران سپری می‌کند. به گزارش تسنیم، «یما شعبان‌نژاد» و «حسین مهری» جدیدترین بازیگرانی هستند که به مجموعه تلویزیونی «سرباز» پیوسته‌اند. پیش از این نیز حضور کورش تهامی، بازیگر سینما و تلویزیون در این پروژه قطعی شده بود. «سرباز» به کارگردانی هادی مقدم‌دوست، نویسندگی مشترک حمید نعمت‌الله و هادی مقدم‌دوست و تهیه‌کنندگی محمدرضا شفیعی عاشقانه‌ای حماسی است که در ۴۰ قسمت ۴۵ دقیقه‌ای برای شبکه ۳ سیما تولید می‌شود. این سریال حکایت سرباز وظیفه‌ای به نام یحیی و همسرش یلدا و رقای هم‌خدمتی‌اش است.

مجموعه تلویزیونی «سرباز» پیوسته‌اند. پیش از این نیز حضور کورش تهامی، بازیگر سینما و تلویزیون در این پروژه قطعی شده بود. «سرباز» به کارگردانی هادی مقدم‌دوست، نویسندگی مشترک حمید نعمت‌الله و هادی مقدم‌دوست و تهیه‌کنندگی محمدرضا شفیعی عاشقانه‌ای حماسی است که در ۴۰ قسمت ۴۵ دقیقه‌ای برای شبکه ۳ سیما تولید می‌شود. این سریال حکایت سرباز وظیفه‌ای به نام یحیی و همسرش یلدا و رقای هم‌خدمتی‌اش است.

نمایش مستند حمله به کنسولگری ایران در بصره از تلویزیون

پنجمین قسمت از فصل دوم برنامه تلویزیونی «۳۶۰ درجه» به پشت‌پرده حمله به سرکنسولگری ایران در بصره و اتفاقاتی که پس از آن رخ داد، می‌پردازد. به گزارش «وطن‌امروز»، عراق در هفته گذشته آرام و قرار نداشت. آشوبگران در بصره به بیشتر از ۱۰ ساختمان حکومتی حمله کردند که یکی از آنها ساختمان کنسولگری ایران در بصره بود. کنسولگری ایران به طور کامل تخریب شد و فیلم‌های تجاوزه به آن خیلی زود شبکه‌های اجتماعی را پر کرد. همه مسئولان دولتی عراق از نقش «تیمی دیپوس» چهره شناخته‌شده امنیتی- اطلاعاتی آمریکا و سرکنسول این کشور در بصره برای هدایت آشوب‌ها گفتند اما برخی رسانه‌های داخلی و خارجی دوباره درباره سوزه دلخواه‌شان یعنی اختلاف عرب و عجم نوشتند.

این قسمت از برنامه «۳۶۰ درجه» تاریخچه روابط ایران و عراق در دهه‌های گذشته را مرور می‌کند و نگاهی به اتفاقات اخیر و باتاب‌های رسانه‌ای آن دارد. «۳۶۰ درجه» با تهیه‌کنندگی و کارگردانی محمدهادی نعمت‌اللهی، جمعه هر هفته ساعت ۲۱:۳۰ از شبکه مستند پخش می‌شود.

فیلم تازه کن لوچ کلید خورد

«بخشید دلنتگ شدید» جدیدترین فیلم کن لوچ، کارگردان بریتانیایی از دیروز کلید خورد. به گزارش مهر به نقل از ویرایتی، فیلمبرداری فیلم جدید کن لوچ که درباره یک خانواده است که درگیر بحران بازار سال ۲۰۰۸ می‌شود، می‌شود، از دیروز شروع شد. این فیلم روایتگر خانوادگی است که با بحران اقتصادی سال ۲۰۰۸ برای پرداخت بدهی‌های‌شان به مشکل برمی‌خورند و پدر خانبوده نیاز به یک ون دارد تا بتواند به عنوان یک راننده به توزیع جنس بپردازد. آخرین فیلم لوچ «من دنیل بلیک هستم» درباره فریدی بود که بیکار شد و به کمک‌های اجتماعی نری نیاز دارد و در عین حال یک مادر جوان و فرزندان‌ش نیز تلاش داشتند بتوانند زندگی خود را پیش ببرند. فیلم در نهایت نخل طلای جشنواره فیلم کن ۲۰۱۶ را برای کارگردان انگلیسی به ارمغان آورد.

گروه فرهنگ و هنر: کیانوش عیاری، کارگردان پیشگسوت سینمای ایران از جمله چهره‌های جنجالی چند سال گذشته سینما و هنر کشور بوده است. چهره‌ای که از سال ۸۹ تا به امروز درگیر حاشیه‌های فیلمی شده که حذف تنها یک سکانس آن می‌تواند مسیرش را به سمت اکران عمومی فراهم کند، در حالی که عیاری در طول این سال‌ها نه‌تنها راضی به این کار نشده بلکه پس از آن با ساخت فیلم «کاناپه» و استفاده گسترده از پوستیژ برای بازیگران زن، یکی دیگر از آثارش را درگیر حاشیه کرد. کارگردانی که بسسازی او را با خاطرات خوش سریال تلویزیونی و ماندگار «روزگار قریب» در خاطر دارد و بعید است پس از سال‌ها کار در سینما و تلویزیون با ممیزی‌های مرسوم این رسانه‌ها ناآشنا باشد ولی اصرار او بر عبور از خط‌قرمزها و می‌بی‌بی‌اش برای رسیدن به راه‌حلی مشترک، به نظر می‌رسد بیش از هر چیزی به عدم تعهد مالی وی به پروژه و آسودگی خیال او از متضرر نشدنش در بی اتخاذ تصمیمات‌اینچنینی است.

دلان تاریک خانه پدری

کیانوش عیاری سال ۱۳۸۹ «خانه پدری» را با سرمایه‌گذاری ناجی فیلم (وابسته به نیروی انتظامی) جلوی دوربین برد،فیلمی که بناداشت مشکلات زنان ایرانی را از سال‌های دور تا اکنون روایت کند. سیر داستانی این فیلم از ۱۳۰۸ یعنی اواخر دوره قاجار و اوایل پهلوی تا ۱۳۷۹ ادامه دارد. عیاری پس از تولید خانه پدری آن را به جشنواره فجر فرستاد اما این فیلم تا ۳ سال نتوانست به بخش مسابقه راه پیدا کند و بالاخره در سی‌ودومین جشنواره فیلم فجر، اثر عیاری به نمایش درآمد. این فیلم در همان دوران منتقدان و معتمدان ویژه خود را داشت اما وجه مشترک هر دو طیف، صحنه خشونت‌بار آن بود که برخی را به اقتضای سینما می‌دانستند و برخی دیگر آن را بسیار خشونت‌آمیز و موجب عصبانیت و وحشت همه مخاطبان عنوان می‌کردند و معتقد بودند اثر بسیار آسیب‌زایی روی مخاطب خواهد داشت. از این رو خانه پدری برای اکران در سینماها مشروط به اصلاح ۳ دقیقه‌ای شده، اصلاح سکانس خشونت‌بار زیرزمین که در آن یک نفر با ضربه‌های سنگ، دیگری را به قتل رسانده و تصویر هیچ ایپایی از نشان دادن صریح این خشونت ندارد. عیاری اما سال‌هاست که تن به اصلاح ۳ دقیقه ن داده و معتقد است فیلم او به صورت نسخه اولیه باید روی پرده سینما برود. کش و قوس‌های او با سازمان سینمایی ادامه داشت و در این میان راهکارهای متفاوتی به عیاری پیشنهاد شد؛ از جمله اینکه اگر وی تمایلی به اصلاح سکانس خود ندارد، می‌تواند فیلم را در گروه هنر و تجربه اکران کند. پیشنهادی که عیاری آن را هم رد کرد و در این باره گفت: «من این فیلم را در گروه «هنر و تجربه» اکران نمی‌کنم، زیرا معتقدم «خانه‌پدری» باید فراگیر دیده شود و برای منی نسلدار که فقط در تهران و برخی شهرستان‌ها آن هم در سالن‌ها و سانس‌های

فرار از اینکه کیانوش عیاری چگونه به تناقضات

مستند
کارگردان مستند «فرزندان اویس» گفت: ما در حوزه رسانه می‌توانیم غربت و سختی یعنی‌ها را برای مردم جهان روایت کنیم ولی تحریم رسانه‌ای مانع حضور مستندسازان ایرانی در یمن است. به گزارش «وطن امروز»، «فرزندان اویس» مستندی به کارگردانی روح‌الله رفیعی است که به بررسی جریانات فکری اسلامی در یمن و تشکیل انصارالله می‌پردازد. روح‌الله رفیعی، کارگردان مستند سینمایی «فرزندان اویس» درباره این مستند گفت: ساخت این مستند از بررسی سرگذشت پیروان زیدیه در طبرستان استان مازندران آغاز

می‌شود و در ادامه به داستان‌ها و ماجراهای امروز ایران و منطقه می‌رسیم. ما در مستند «فرزندان اویس» به بررسی ریشه‌های اختلاف میان یمن و رژیم سعودی پرداختیم. ریشه این اختلافات به صدر اسلام بازمی‌گردد، یعنی‌ها هم همیشه مردمی حقیقت‌طلب و پشیمان اهل بیت(ع) بوده‌اند. متأسفانه و بنا بر ملاحظات و محدودیت‌هایی که الان وجود دارد، مستندساز

میلانی، مانی حقیقی، کمال تبریزی، فریدون جیرانی و علیرضا داوودنژاد فیلمبرداری آثار خود را آغاز کرده‌اند یا در مرحله پیش‌تولید و در آستانه کلید زدن جدیدترین اثر خود هستند. بر اساس آنچه محمدرضا فرجی، مدیرکل سینمای حرفه‌ای سازمان سینمایی اعلام کرده است، در حال حاضر فیلم‌های سینمایی «گیج‌خانه» به کارگردانی عادل تبریزی، «فرشته آبی» به کارگردانی محسن اورنگ، «سایه‌ها» به کارگردانی آزاد جعفریان، «سفر تایلند» به کارگردانی محمد درمشن، «داوود باید ترک کنه» به کارگردانی محمود غفاری، «تیغ و ترمه» به کارگردانی کیومرث پوراحمد، «قصیده‌ای برای کارون» به کارگردانی کامران فدکچیان، «آخرین حکم» به کارگردانی رسول صائمی، «عاشقی در هانوی» به کارگردانی قربان محمديپور، «خداحافظی دختر شیرازی» به کارگردانی افشین هاشمی، «قاتل بروس لی» به کارگردانی بهمن گودرزی، «تفریق» به کارگردانی مانی حقیقی، «پازل» به کارگردانی ته‌مینه میلانی، «قسم» به کارگردانی محسن تنابنده، «هیس پسرها گریه نمی‌کنند» به کارگردانی پوران درخشنده، «دبیت» به کارگردانی

فرهنگ و هنر

وقتی رفتارهای متناقض هنرمندان صدای رئیس سازمان سینمایی را هم درآورد

مظلوم‌نمایی از جیب بیت‌المال!؟

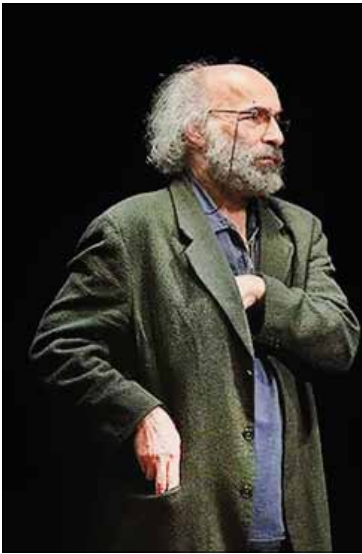
محدود روی پرده برود».

وقتی به نیت توقیف شدن فیلم می‌سازیم!

۶ سال از بلاکلیفی «خانه پدری» می‌گذشت که عیاری کاناپه را جلوی دوربین برد. فیلمی که از اساس با مشکلات فقهی و عرفی روبه‌رو بود و به جشنواره فجر نیز راه‌نیافت. عیاری وقتی سکانس‌های زنان بی‌حجاب را فیلمبرداری می‌کرد، بی‌شک به واسطه تجربه خود در سینما از احتمال بالای توقیف فیلم خود آگاه بود. همان طور که پس از انتخاب نشدنش در جشنواره فجر گفت: «از ابتدا برای من روشن بود و می‌دانستم دوستان این فیلم را کنار می‌گذارند. یعنی به شخصه این موضوع را می‌دانستم و با این علم فیلم را ساختم. هیچ اعتراض ندادم بلکه منتظرم آنها به من اعتراض کنند که چرا این بازیگران خانم را بدون روسری جلوی دوربین فرستادی!» با این وجود اصرار بر تولید و عدم اصلاح فیلم، عیاری را تبدیل به کارگردانی پرحاشیه و جنجالی کرد که ۲ اثر قبلی‌اش روی پرده نرفته است. پس از این اتفاقات، عیاری در تصمیمی صریح اعلام کرد: «رحمانی که کشیده‌ام برام اهمیتی ندارد. این تصمیم را گرفته بودم و پای آن خواهم ایستاد، دیگر هیچ فیلم سینمایی‌ای نمی‌سازم که خانم‌ها در آن روسری به سر داشته باشند چه در خلوت خودشان، چه در مقابل محرم این کار را نخواهم کرد». مدت زیادی از این صحبت‌های کیانوش عیاری نگذشت که وی در همکاری با تلویزیون، پروژه «۸۷ متر» را آغاز کرد. وی در حالی گفته بود که دیگر در فیلم‌هایش زنان جلوی محرم و در خلوت روسری نخواهند داشت که در پروژه تلویزیونی خود از این صحبت‌ها به سرعت عدول کرده و بی‌شک خط قرمزهای بیشتری را نسبت به سینما در تلویزیون رعایت خواهد کرد.

مظلوم‌نمایی هنری یا پول بیت‌المال

فارغ از اینکه کیانوش عیاری چگونه به تناقضات

رفتاری خود پاسخ خواهد داد، این نکته بسیار قابل مامل است که در این میان بیش از همه سرمایه‌گذاران فیلم‌های او متضرر خواهند شد. سرمایه‌ای که برای تولید فیلم هزینه شده است اما پس از سال‌ها به خاطر لجاجت کارگردان اثر، این فیلم به مرحله نمایش عمومی نرسیده است و به تبع آن حتی هزینه تولید نیز به سرمایه‌گذار باز نخواهد گشت. باید از آقای کارگردان پرسید آیا اگر تهیه‌کننده‌ای فیلم خود آگاه بود. همان طور که پس از انتخاب هم می‌توانست نزدیک به یک دهه برای اصلاح یک سکانس فیلم را معطل نگاه دارد به‌گونه‌ای که اکنون حتی اگر به نمایش عمومی هم برسد، انتظار فروش قابل توجه از آن نیست؟ کنایه‌ای که محمدمهدی جیدریان، رئیس سازمان سینمایی هم آن را به بیانی دیگر خطاب به عیاری مطرح کرده است. وی در روزهای گذشته پیرامون فیلم خانه پدری با کنایه به اینکه سرمایه فیلم‌های عیاری از خود او نیست و برای همین هم با عدم اکران فیلم متضرر نخواهد شد، گفت: «اینکه فیلمی بسازی و هیچ‌گونه زیر بار اصلاحات نروی هم عجیب است. کیانوش عیاری از شخصیت‌های با ذوق و کاردان در حوزه کارگردانی است اما اصلاحیه‌ای که به فیلم ایشان وارد شده طبق تشخیص شورا سبب آزار روحیه مردم می‌شود. کشتن یک نفر آن هم با ضربه سنگ و اصرار بر نشان دادن آن با پخش صدای شکستن جمجمه در همه جای دنیا منسوق قواعد می‌شود. این تفکر که اصلاح نمی‌کنم و پخش نمی‌کنم بخشی از آن به همان نظام تهیه‌کنندگی بازمی‌گردد و اینکه سرمایه این فیلم از کجا آمده است؟! اگر سرمایه مال خودمان باشد تعامل‌مان بیشتر می‌شود. حتی با همین شرایط این فیلم اجازه اکران در گروه هنر و تجربه را هم دارد. گاهی تلقی عجیب و غریبی از واژه اصلاحیه می‌شود. اصلا از اینکه خبرها نیست. در بررسی فیلم‌ها، هم نگاه

رفته‌ای خود پاسخ خواهد داد، این نکته بسیار قابل مامل است که در این میان بیش از همه سرمایه‌گذاران فیلم‌های او متضرر خواهند شد. سرمایه‌ای که برای تولید فیلم هزینه شده است اما پس از سال‌ها به خاطر لجاجت کارگردان اثر، این فیلم به مرحله نمایش عمومی نرسیده است و به تبع آن حتی هزینه تولید نیز به سرمایه‌گذار باز نخواهد گشت. باید از آقای کارگردان پرسید آیا اگر تهیه‌کننده‌ای فیلم خود آگاه بود. همان طور که پس از انتخاب هم می‌توانست نزدیک به یک دهه برای اصلاح یک سکانس فیلم را معطل نگاه دارد به‌گونه‌ای که اکنون حتی اگر به نمایش عمومی هم برسد، انتظار فروش قابل توجه از آن نیست؟ کنایه‌ای که محمدمهدی جیدریان، رئیس سازمان سینمایی هم آن را به بیانی دیگر خطاب به عیاری مطرح کرده است. وی در روزهای گذشته پیرامون فیلم خانه پدری با کنایه به اینکه سرمایه فیلم‌های عیاری از خود او نیست و برای همین هم با عدم اکران فیلم متضرر نخواهد شد، گفت: «اینکه فیلمی بسازی و هیچ‌گونه زیر بار اصلاحات نروی هم عجیب است. کیانوش عیاری از شخصیت‌های با ذوق و کاردان در حوزه کارگردانی است اما اصلاحیه‌ای که به فیلم ایشان وارد شده طبق تشخیص شورا سبب آزار روحیه مردم می‌شود. کشتن یک نفر آن هم با ضربه سنگ و اصرار بر نشان دادن آن با پخش صدای شکستن جمجمه در همه جای دنیا منسوق قواعد می‌شود. این تفکر که اصلاح نمی‌کنم و پخش نمی‌کنم بخشی از آن به همان نظام تهیه‌کنندگی بازمی‌گردد و اینکه سرمایه این فیلم از کجا آمده است؟! اگر سرمایه مال خودمان باشد تعامل‌مان بیشتر می‌شود. حتی با همین شرایط این فیلم اجازه اکران در گروه هنر و تجربه را هم دارد. گاهی تلقی عجیب و غریبی از واژه اصلاحیه می‌شود. اصلا از اینکه خبرها نیست. در بررسی فیلم‌ها، هم نگاه

روح‌الله رفیعی:

تحریم رسانه‌ای مانع روایت غربت یمنی‌ها شده است

ایرانی امروز نمی‌تواند به یمن مسافرت کند و این موضوع دست ما را برای انتخاب تصاویر مناسب خالی کرده است. تا امروز پای مستندسازان ایرانی به یمن نرسیده است و این تحریم رسانه‌ای علیه مردم یمن، همچنان به قوت خود باقی مانده است. اگر پای یکی از بچه‌هایی که در حوزه بحران کار می‌کند به کشور یمن باز شود می‌بینید که از موشک‌های انصارالله هم بهتر می‌توانیم عمل

کنیم. ما در حوزه رسانه می‌توانیم این غربت و سختی یمنی‌ها را به مردم سایر نقاط جهان منتقل

کنیم. اگر اینگونه شود می‌توانیم بخش عمده‌ای از فشار تسلیحاتی و نظامی را که به مردم یمن وارد می‌شود، از روی شانه آنها برداریم.

گزارشی از آخرین وضعیت تولید در سینمای ایران

از مهر جویی تا نعمت‌الله و شهاب حسینی در سال پر خبر جشنواره فجر

ابوالفضل صفاری، «کول کاپس» به کارگردانی کامبوزیا پرتوی، «امان» به کارگردانی آرش انیسی، «این گروه نسبتبا خشن» به کارگردانی حسین کربلایی طاهر، «مرگ» به کارگردانی احد صدیق، «سرکوب» به کارگردانی رضا گوران، «هیاهوی انزوا» به کارگردانی علی جابری عناصری، «کاگولگا» به کارگردانی فرزاد اژدری، «ولنتاین» به کارگردانی علی تیموری، «قاتل و وحشی» به کارگردانی حمید نعمت‌الله، «هن می‌ترسم» به کارگردانی بهنام بهزادی، «فصر شیرین» به کارگردانی رضا میرکریمی و «سنتری مرد پانژیزی» به کارگردانی داریوش مهرجویی از جمله آثاری هستند که در مرحله پیش‌تولید قرار دارند. همچنین بر اساس اعلام روابط عمومی سازمان سینمایی، فیلم‌های «رویای سهراب» به کارگردانی علی قوی‌تن، «ماجرای نیمروز: رد خون» به کارگردانی محمدحسین مهدویان، «بیتا، منیزه و اعظم» به کارگردانی مرتضی علی عباس میرزایی، «رحمان ۱۴۰۰» به کارگردانی منوچهر هادی، «مردی در سایه» به کارگردانی علیرضا رئیسیان، «شبی که ماه کامل شد» به کارگردانی نرگس آبیار،

گرگ‌ها دوبه‌دند» به کارگردانی امیرطاهر سهیلی، «کروکودیل» به کارگردانی مسعود تکلور، «کوچ» به کارگردانی مرتضی فرشیاف، «آپاچی» به کارگردانی آرش معیریان، «عیقانم ناکجا» به کارگردانی شهاب حسینی، «به خاطر یک امپول ناقابل» به کارگردانی علیرضا محمودزاده، «موریانه» به کارگردانی مسعود حاتمى، «مسخره‌باز» به کارگردانی همایون غنی‌زاده، «مردی بدون سایه» به کارگردانی علیرضا رئیسیان، «مصائب شیرین» به کارگردانی علیرضا داوودنژاد، «فصل ششکار» به کارگردانی داریوش یاری، «مشت آخر» به کارگردانی مهدی فقیه‌زاده و «طلا» به کارگردانی پرویز شهبازی از جمله آثاری هستند که فیلمبرداری آنها تمام شده است و در مرحله فنی قرار دارند. با نگاهی به وضعیت تولید و همچنین آثار ارائه شده از سوی روابط عمومی سازمان سینمایی، امسال سینمای ایران شاهد حضور فعال طیف‌های مختلفی از کارگردان‌هاست که برخی از آنها همچون قربان محمدپور، علی قوی‌تن و محمد انگرانی در حال تولید ۲ فیلم هستند. هر چند به احتمال فراوان برخی از این آثار با موافقت و تمایل سازندگان آنها نیز، از پرگزاری سی‌وهفتمین دوره جشنواره فیلم فجر اکران می‌شوند ولی بدون شک با فرض آماده شدن بخش عمده این آثار پیش از جشنواره فیلم فجر، بدون شک دوره سی‌وهفتم این جشنواره را باید یکی از پرخبرترین دوره‌های این رویداد دانست، بویژه آنکه امسال چهره‌های سرشناسی چون داریوش مهرجویی، کامال تبریزی، حمید نعمت‌الله، مسعود دهنمکی و شهاب حسینی در حال آماده‌سازی آثار خود برای حضور در این رویداد هستند.

بهشت

- فاطمه عبدالوند

بهشت یعنی همان دستان کوچک تو
وقتی حلقه کرده شانه‌های عمو را
بهشت یعنی علی‌اصغر که گریست تا تو آرامش کنی
و بقرار که شدی علی‌اکبری باشد تا در آغوش بکشد

بهشت یعنی صدا کند تو را پدر بگوید جانم!
بهشت یعنی تشنه که باشی، علمداری باشد
سقاایی کند و سیربات کند از چشمه زلال فرات…

تو همان فرشته کوچکی که دلت زخمی نامهربانی‌شده…

و صدای عمو غمو بیای تو از هراسِ حرام‌لقمگان
تهدار در بیابان ببینجد…

تو همان رقیه‌ای که موی پریشان و صورت
کیودت چقدر عمه را یاد خاطرات در و مسمر
و مادر می‌اندازد

روی شانه علی‌اکبر کجا و با برهنه کردنت روی
خار مغیلان کجا؟

و این یعنی بابا حسین را گرفته‌اند از تو دوام
نمی‌آوری …

بینش بابایی و ناگهان چه زود آرام می‌شود
صدای شیون‌های عالم…

بابا رسیده کنارت اما فقط سرش…

رگ‌های بریده و محاسن به‌خون خضاب
شده‌اش…

و تو از این حجم مظلومیت و عمق خواستنت
لباس هجرت می‌پوشی

مقصد همان آغوش پدر است که هر روز برای
تو بود…

سلام بر بانوی سه ساله‌ای که از شکسته شدن
و درد بی‌بی‌ی رقیه صدایش می‌کندد

روایت زائرانی که از اروپا راهی کرپلا شدند

«موکب آمستردام»، خرده روایت‌هایی است از زائران دوردست سیدالشهدا(ع)؛ زائرانی که از اروپا به قصد زیارت امام حسین(ع) پیاده

رهسپار شده‌اند. به گزارش فارس، «موکب آمستردام» دومین گام و تلاش پس از کتاب موفق پادشاهان پیاده است که در کمتر از یک‌سال به چاپ پنجم رسید. بهزاد دانشگر در این کتاب در تلاش است با به تصویر کشیدن عشق زائران امام حسین(ع)، روایتی از تلاش آنان برای فدا شدن در مسیر سیدالشهدا(ع) را برای مخاطبان تصویر کند. این کتاب تلاشی است برای بازنمایی خردروایتهایی هرچند کوتاه و ناقص از عشق و ارادت کسانی که به هر نحوی در این آیین باشکوه حضور دارند؛ چه به شکل میهمان یا میزبان، چه از راه دور یا نزدیک. زائرانی که خود را گم کرده‌اند و تازه در کرپلا، خود را می‌یابند و آنجاست که درک می‌کنند این حسین کیست که عالم همه دیوانه اوست. «موکب آمستردام» در ۱۳۶ صفحه رقیی به همت انتشارات عهدمانا در نخستین روز محرم ۱۳۹۷ راهی بازار کتاب شده است.

فهرست اولیه معرفی فیلم ایرانی به اسکار ۲۰۱۹ اعلام شد

«تنگه ابوقریب» در یک قدمی

معرفی به اسکار

هیات معرفی فیلم ایرانی به فرهنگستان علوم و هنرهای سینمایی به فهرستی کوتاه مرکب از ۳ فیلم برای بررسی‌های تکمیلی رسیده است. به گزارش «وطن امروز»، هیات معرفی فیلم ایرانی در سال جاری نیز به روال معمول با میزبانی بنیاد سینمایی فارابی در تعامل مستقیم با خانه سینما و سازمان سینمایی و امور سمعی و بصری، سازماندهی شده است. اعضای این هیات عبارتند از آنتوسا قلمفرسایی (طراح صحنه و لباس) و محمد آلابوش (کارگردان)، امین تارخ (بازیگر)، فرهاد توچمدنی (فیلمنامه‌نویس)، رامین حیدری‌فازوقی (مستندساز)، محمدمهدی عسگرپور (کارگردان) و قاسم قلی‌پور (تهیه‌کننده) و رانند فریزدزاده (معاون بین‌الملل بنیاد سینمایی فارابی). در این جلسه در نهایت پس از بازخوانی مقررات، این هیات به فهرست کوتاه ۳ فیلم جهت انتخاب گزینه نهایی رسید: «بدون تاریخ، بدون امضا» ساخته وحید جلیوند، «تنگه ابوقریب» ساخته بهرام توکلی و «شماره ۱۷ سهیلا» ساخته محمود غفاری.